

Dä Koögge woöan nich knoäßailt

von

Heinrich Ottensmeier

Muine loäbn Noahbas un Frünne!

Muin Noahba Diak hadde vochten Häafst ganze Aboät mahket. Hoä hadde Bick oall 'n pa Joahs kwehlt, ümme ßzuin'n Käohstall „roän“ teo kruigen. Oabba joädet Moall, wänne männe, hoä häddet raket, dänn was wia Boann „Reagent“ doatwisken. Niu wocht ühn doach teo butt, un hoä vokoaffe szuin'n ganzen Voähbuistand an'n Schlächta. Datt gaff lichte Hand un'n lichten Mund.

Joädn Oamt „dicke Mälke un Boede“, datt was vobui. Un jümma schwachten Kaffee Drinken, doa stand Diak dä Müssen äok nich noa. Un oasse Bua ümme 'n Litta Kaffemälke achtan Mälkewagen healäobn, datt was doach äok 'n bihdn schanant. – Doach düsse „Bewährungsfrist“ mosse ßuin. Diak hätt ßuin'n Käohstall schrubbtt un roäggen mahket, hoä hätt wittket un iutschwebelt un teoleßt dänn ganzen Stall näo „desinfizieren“ loadn. Oabba, wat ßuin mott datt mott ßuin.

Un niu foää Diak mett ßuin'n Jungen van Voähmacht teo Voähmacht un koffe bläoß dä bästn Rinna. Datt bihdn Vogeld was bui Boan'n Pruisen hännich vanna Kasse halt, un hoä kamm äok näo düht vann „Haben“ int „Soll“. – „Oabba datt eß oalles man'n Obagang ßeä dä Kadde un bait dä Mius 'n Kopp aff. – Noa, kocht un geot, Diak hätt ßuin'n Käohstall niu in Oanunge, un anna Dell 'n Ruige Koögge stoahn, dä Bick Boähn loadn kann. Un in'n Ämma gifft äok watt.

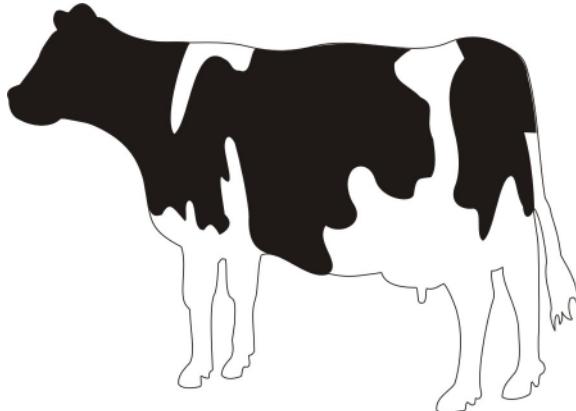
An'n oäastn Pingsdach woll Diak iutdruibn. Oabba Voaßicht eß teo oallen Dingen nüdde! – „Vandahge kuhmt dä Koögge ubbn Hoaff, dänn hä ji Innehoädas kaine Malässen mett dänn Voägge“, ßeä Diak un jünk noa Käaken. Dä Junge mosse mett bloasn, und dä Freoslui kön'n joa äok moall oän Äoge van'n Podde upp dä Koögge schmuiden.

Eck kamm mett Diak vanna Käaken. „Kuik“, ßeä Diak, oasse wui oall bäole riukn kön'n, watt ßä in'n Hiuse kohket hädden. „Kuik moall, Hinnack, Kroams Willem hätt doach vomuckt ßuine Koögge inne Wisk in datt lange Gräß krihgen! Watt fällt dänn Minsken dänn bläoß in? Dä könne ßuine pa Daile wall näo ubbn Droäskn Batt kruigen! - Oabba Willem hätt doach bläoß droä Koögge! Doa ßind oabba droä, Besse,

Þihbn Boästa! Un watt eß datt? Doa stoäht joa äok muine Anna un dä äole Franz vana Wiskheckke.

– Oach, datt ðind joa äok iuse Koögge! Niu woät eck Buischoäd! Iuse Koögge ðind iutbrohken! Un dä jungen Doäas ðind oäast dat oäste Moall biudn!” – Niu was Diak nich maia teo häoln! Eck achta ühn hea! Datt wassen Aboät! Dä Koögge woöan nich knoäßailt! Jümma inna Wisk hän un hea! Mett Hüskens un Stüsken heddn wui dä Þihbn wia teo Hän’n! Un datt Loähn noa Hius was äok näo’n Transpoat! – Hä ji oall moall Rinna loäht? Dä boädn dä eck hadde, wolln just ümma ganz anna oasse eck. Un oänich woään Bick dä boädn äok nich. Datt eck’n pamoall in’n wamen Keohdreck trähn häbbe un datt moe dä annan Käoh muin’n helln Szundachsanzug ganz vullüll hadde, hedde ech näo Bäo hännoham’m. Datt bruinget mui Hannchen oalles wuia inne Ruige.

Bläoß oasse wui an Diaks Duike heakoähm’m määken boäde üan Dost van dä Bissarugge. Doa hulp kain Ruidn un Ram’m, kain Reobn un Schelln! Mett oän’n Moalle stöän’n dä boädn in’n Duike un eck mett muin’n nuiggen Anzug mett doatwisken! Bätt anne Knoegge in’n Duike! Ubbn oäaste Pingsdahge! – Oasse Hannche moe Bäoch, gafft kain Pingsgißchte! Dä Anzuch mott inne Reinigungsanstalt. – Oabba eck mosse düa Pingsen inna twoädn Ganitua harümmeläobn.

„Wännt Kuind inne Wellen fallen eß, waiat ße teodecket.“ Diaks knoäßailt niu üa Koögge!

Jiu Hinnack van’n Brinke.